

blikket, skal netop tage højde for, at vi nu foretager en decentralisering af sociale opgaver, og at kommunerne i fremtiden skal være mere bæredygtige.

Det er også med til at skabe en sikkerhed om, at vi lander på det endelige beløb. Men udgangspunktet er altså, at vi efter en årrække med en implementering når frem til, at det er 800.000 kr., som kommunerne som udgangspunkt skal betale for de rigtig dyre tilbud, og det synes jeg er rigtig fornuftigt, for kommunerne bliver jo langt, langt større end i dag, således at de også økonomisk og fagligt er bæredygtige nok til at tage hånd om den her opgave.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det fremgår jo af lovforslaget, at der skal udarbejdes en udviklingsplan for botilbud for voksne, hvis der i det enkelte tilbud er mere end 100 pladser. Hvor netop tallet 100 kommer fra, er der ikke rigtig nogen der ved, men måske kan Venstres ordfører svare på det.

I al troskyldighed har Folketingets Socialudvalg i hvert fald spurgt ministeren om, hvilke konkrete botilbud der er omfattet af den her bestemmelse. Socialministeren leverer så en oversigt med navne på 15 konkrete tilbud, og der er kun 3, der er rigtige, og desuden mangler der et. Der nævnes en række botilbud, som ikke eksisterer længere, bl.a. Hammer Bakker i Nordjyllands Amt og Lillemosegård i Københavns Amt.

Det kan være, at Venstres ordfører kan svare på, hvorfor ministeriet ikke ved, hvilke institutioner der skal udarbejdes udviklingsplaner for, for det virker mildest talt mystisk.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo heller ikke korrekt. Hvis man læser samtlige svar på de 356 spørgsmål, der er stillet i denne sag, vil det også fremgå, hvilke to institutioner det her handler om. Det handler om to meget gamle institutioner, hvor vi finder, at der er et behov for at udvikle disse institutioner.

Men ud over det skal det i rammeaftalen aftales, hvordan man udvikler det sociale område. Så for alle institutioner skal man som kommune og region forholde sig til, hvordan man udvikler tilbuddet. Så jeg synes sådan set, at det er meget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Men hvorfor, må jeg spørge Venstres ordfører, får vi så et så ukorrekt svar, og synes ordføreren selv, at det er gennemarbejdet?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Den korte forklaring er, at der er sket en fejl, og det kan jo ske med 356 udmærkede spørgsmål. Nogle af dem er godt nok gentagelser, men alligevel. Der er stillet 356 spørgsmål eller deromkring, og der er givet svar på dem alle sammen, og et af dem har været et forkert svar. Det er blevet rettet, og så synes jeg sådan set, at sagen ikke er længere.

Det bringer mig bare tilbage til at sige, at jeg synes, at vi skal prøve at diskutere indholdet: Hvordan skaber vi bedre sociale tilbud for de mennesker, der har behov for det?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om ikke også han synes, det er et problem, at man kaster sig ud i noget, der ligner et eksperiment i stor skala for grupper af de allermest sårbare i vores samfund, når man nu fra Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis side gennemfører en lovgivning her om et øjeblik, samtidig med at man siger, at man ikke ved, om man overhovedet kan gennemføre den lovgivning, som man her lægger op til, når den skal træde i kraft i 2007. Derfor forbeholder man sig selv muligheden for engang i 2006 at lave det hele om igen, inden det overhovedet kommer til at virke. Er det ikke et problem også for Venstre?

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Hr. Ole Stavad spørger, om ikke det er et eksperiment. Man kunne stille et spørgsmål, der hedder, om ikke det, der foregår i dag på det sociale område, er et eksperiment. Der er i hvert fald nogle borgere, der ville bekræfte mig i, at de er trætte af ikke at kunne få nogen klare svar. De render rundt mellem forskellige myndigheder, og der er ingen, der vil påtage sig et ansvar.

De er sådan set overordentlig glade for, at der nu bliver trukket en grænse og sagt, at der er én, der har det entydige ansvar for at løfte den sociale opgave i fremtiden, og det er kommunen.